

Dosarul nr. 2ra-1491/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Suvac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Beju Elena
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Bărdăhan Larisa
împotriva Elenei Beju, intervenient accesoriu Banca Comercială „Molindconbank”
Societate pe Acțiuni privind rezoluțiunea contractului și încasarea sumei,
împotriva deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 01 noiembrie 2017, avocatul Cauș Miroslav, în interesele reclamantei,
Bărdăhan Larisa, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Beju,
intervenient accesoriu, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni,
solicitînd rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, restituirea bunului imobil și
încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare
din 19.12.2014, Bărdăhan Larisa a vândut, iar Beju Elena a procurat apartamentul nr.
XX din str. I. Xxxx nr. 14/2, mun. Chișinău, la prețul de 594 905 lei.

A menționat că potrivit contractului de vânzare-cumpărare, prețul pentru
procurarea apartamentului urma să fie achitat de către Beju Elena, în mod eșalonat, în
termen de până la 19 februarie 2015, adică timp de 2 luni de la semnarea contractului,
însă până la data adresării în instanță, pârâta, Beju Elena nu a achitat nici un leu în
beneficiul reclamantei pentru apartamentul procurat.

A mai notat că la 25 septembrie 2017, reclamanta a expediat pîrtei Beju Elena
o notificare prin care a declarat rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare,
invitînd-o la notar pentru a încheia acordul benevol de rezoluțiune a contractului.

A invocat reprezentantul reclamantei că pîrta Beju Elena a recepționat
notificarea la 27 septembrie 2017, însă nu a satisfăcut cerințele expuse în notificare.

Totodată, a subliniat că, potrivit informației din registrul bunurilor imobile,
apartamentul nr. XX din str. I. Xxxx nr. 14/2, mun. Chișinău a fost transmis în gaj de
către Beju Elena în favoarea băncii comerciale „Moldindconbank” societate pe acțiuni,
în temeiul contractului de ipotecă nr. 7025 din 19 decembrie 2014.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat declararea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare nr. xxxx din 19 decembrie 2014, încheiat între Bărdăhan Larisa și pârâta, Beju Elena, restituirea în beneficiul reclamantei a apartamentului nr. XX din str. I. Xxxx nr. 14/2, mun. Chișinău nr. Cadastral xxxxxxxxXX și încasarea din contul pârâtei Beju Elena, în beneficiul reclamantei, a cheltuielilor de judecată și de asistență juridică.

La 02 iulie 2018, reprezentantul reclamantei, Bărdăhan Larisa – avocatul Căuș Miroslav - a depus cerere cu privire la micșorarea cuantumului pretențiilor în acțiune, prin care a solicitat doar compensarea de către Beju Elena a contravalorii apartamentului în sumă de 594 905 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 03 aprilie 2019, reprezentantul reclamantei, Bărdăhan Larisa – avocatul Căuș Miroslav - a înaintat cerere cu privire la completarea valorii acțiunii, prin care a solicitat suplimentar încasarea din contul pârâtei a dobânzii legale de întârziere în baza art. 619 Cod civil, pentru perioada 20.02.2015 – 02.07.2018, în sumă de 332 576,34 lei (f.d. 113).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, emisă la 09 iulie 2019 acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat de la Beju Elena în beneficiul lui Bărdăhan Larisa contravaloarea bunului imobil-apartamentul nr. XX din str. I. Xxxx nr. 14/2, mun. Chișinău nr. Cadastral xxxxxxxxXX în mărime de 554 489 lei, dobânda de întârziere pentru perioada 20.02.2015 - 02.07.2018 în sumă de 332 576,34 lei, cheltuielile, legate cu achitarea taxei de stat în sumă de 25 000 lei, iar în total sa încasat suma de 912 065,34 lei. În rest, pretențiile au fost respinse drept neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020 cererea de apel depusă de Beju Elena a fost respinsă, menținându-se hotărârea primei instanțe,

În favoarea acestei soluții instanța de apel a indicat ca Beju Elena nu și-a executat obligația corelativă față de Bărdăhan Larisa. Sub acest aspect, urmează a fi reținut ca fiind întemeiat raționamentul primei instanțe precum că la materialele dosarului lipsesc probe care să confirme că Beju Elena a achitat integral prețul pentru apartamentul nr. XX din str. I. Xxxx nr. 14/2, mun. Chișinău, în baza contractului de vânzare-cumpărare încheiat cu Bărdăhan Larisa, or din actele cauzei rezultă că părțile în proces au recunoscut achitarea de către Beju Elena în beneficiul Bărdăhan Larisa doar a sumei de 2400 dolari SUA, echivalentul a 40 416 lei. În această ordine de idei, instanța ierarhic inferioară justificat a ajuns la concluzia că nu pot fi reținute argumentele Elenei Beju, precum că aceasta ar fi achitat prin intermediul altor persoane costul integral al apartamentului, în condițiile în care la dosar lipsesc probe în sensul art.118 alin.(1) CPC.

La 11 august 2020, Beju Elena a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea cererii de recurs a indicat că aceasta consideră decizia și hotărârea primei instanțe drept contrare normelor de drept material și procedural, invocând prevederile art. 432 alin. (1) –(3) Cod procedură civilă, mai cu seamă lit. d), alin. (3), considerînd că instanța a soluționat problema drepturilor unei persoane care nu a fost implicată în proces.

Astfel, consideră că, deși Aliona Stratan a fost parte la raporturile juridice civile deduse judecării (în calitate de proprietar anterior al apartamentului vândut), neatragera sa în proces drept intervenient accesoriu afectează atât drepturile sale, cât și pe cele ale recurente ori a altor persoane.

Mai susține recurenta că instanța de apel a examinat cauza în mod superficial și nu a elucidat toate circumstanțele de fapt expuse în cererea de apel, încălcînd în mod

direct dreptul recurenței la un proces echitabil, or nu a adus nicio explicație plauzibilă pentru care a respins alegațiile recurenței din cererea de apel.

A solicitat recurența admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 09 iulie 2019 și a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, cu remiterea cauzei civile la rejudecare în prima instanță ori respingerea drept neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată de Bărdăhan Larisa împotriva Elenei Beju, intervenient accesoriu Banca Comercială „Molindconbank” Societate pe Acțiuni privind rezoluțiunea contractului și încasarea sumei.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 12 august 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. La 07 octombrie 2020, a fost înregistrată referința depusă de către avocatul Căuș Miroslav în interesele intimatei Bărdăhan Larisa, expediată prin intermediul poștei electronice.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs, declarată de Beju Elena în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 iunie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 10 iulie 2020 (f.d.206), însă nu există dovada recepționării la aceeași dată de către participanții la proces.

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 11 august 2020 de către recurent în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurența Beju Elena, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de recurentă în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, avînd în vedere faptul că rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărîre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicînd determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Beju Elena.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că recursul declarat de către Beju Elena nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Beju Elena
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu